

Vertelling 8–12 jaar

Daar ben je!

‘Pap, ik ga weg. Ik wil de wijde wereld in!’ De jongste zoon kijkt zijn vader vragend aan. Hij houdt zijn hand omhoog. ‘Mag ik vast een deel van mijn erfenis?’ Zijn vader geeft hem het geld en zwaait hem uit. ‘Doe je voorzichtig?’ Maar de jongste zoon hoort hem al niet meer. Zijn broer, de oudste zoon heeft ook geld gekregen. Hij stopt het veilig weg en blijft thuis. ‘Er moet toch iemand zijn die vader helpt’, broemt hij zacht.

Dagen en weken gaan voorbij. De oudste zoon werkt hard in en rondom het huis. Dat moet ook wel, want zijn vader is niet meer zo actief. Hij staat elke dag wel een paar uur op de uitkijk, te hopen dat de jongste zoon thuiskomt.

Ondertussen houdt de jongste zoon zich met hele andere dingen bezig. Hij geniet met volle teugen van zijn vrije leventje. Hij trakteert zichzelf op het lekkerste eten, geeft de duurste feestjes voor zijn nieuwe vrienden en koopt alles waar hij zin in heeft. Tot het geld op is. En er in het land waar hij is een hongersnood uitbreekt. Berooid en hongerig solliciteert hij bij een boer. Daar mag hij als varkenshouder aan het werk. Maar echt te eten krijgt hij niet.

Als hij verlekkend kijkt naar de schillen en peulen die de varkens voorgeschoteld krijgen, besluit de jongste zoon naar huis te gaan. Als zelfs de varkens het beter dan ik hebben, denkt hij bij zichzelf, dan heb ik hier niks meer te zoeken.

Met een lege maag en een lege zak geld gaat de jongste zoon naar huis. Hij maakt zich zorgen. Zal hij nog wel welkom zijn? Eenmaal bij zijn huis durft hij niet op te kijken. Als hij het toch doet ziet hij zijn vader al staan. ‘Daar ben je eindelijk!’ zijn vader loopt op hem af en houdt hem stevig vast.

‘Het spijt me’, mompelt de jongste zoon. ‘Ik heb het niet goed gedaan. Misschien kunt u mij een baantje geven zodat ik wat eten kan verdienen?’

‘Een baantje?’ zegt zijn vader. ‘Ik ga jou een feestje geven. Een groot feest omdat je weer terug bent!’

Al snel is het feest in volle gang. Er is meer dan genoeg eten en drinken. De zaal is gevuld met mensen met in het middelpunt de jongste zoon.

De oudste zoon weet niet wat hij ziet als hij thuiskomt van een dag hard werken op het land. Boos gaat hij naar zijn vader toe. ‘Daar ben je!’ zegt zijn vader blij, maar bij de oudste zoon kan er geen lachje vanaf. ‘Hoe kan dit nou?’ zegt hij boos tegen zijn vader. ‘Ik ben al die tijd hard voor u aan het werk, ik heb geen cent te veel uitgegeven en ben dicht bij u geweest. Maar ik heb nog nooit een feest van u gekregen!’

Zijn vader slaat een arm om zijn oudste zoon. ‘Lieve jongen, jij bent altijd bij me geweest en alles van ik hier heb is ook voor jou. We kunnen niet anders dan feestvieren en blij zijn, want jouw broer is er nu ook weer bij!’

Jolanda van der Marel

8-10 jaar

Gesprek: Begrijp je de gevoelens van de oudste zoon? En van de vader?

En de jongste zoon? Probeer te

omschrijven wat ze voelen en waarom.

Spel: Speel verstoppertje. Laat de zoekers regeren op dezelfde enthousiaste manier

als de vader wanneer ze iemand

gevonden hebben. Hoe voelt het dan om

gevonden te worden? Is dat misschien wat

minder erg?

Lezen: Leg een aantal kinder-
bijbels neer en laat de kinderen
dit verhaal in groepjes aan

de anderen voorlezen. Bekijk eventueel de

illustraties die erbij staan.

11-12 jaar

Gesprek: Jezus vertelde dit verhaal
aan de mensen om Hem heen.

Wat zou Hij hiermee hebben willen

zeggen? Lees eventueel Lucas 15 vanaf vers 1

tot 10 samen.

Spel/tekenen: Hoe zou het welkomsfeest
van de zoon eruit hebben kunnen zien?

Laat de kinderen het naspelen of tekenen
op papier.